

Señor *president*, mire, se lo he dicho en otras ocasiones, lo han hecho mal, otros también, otros también, pero ustedes lo han hecho mal. Pero, bueno, dejemos el pasado, que merece un reproche político riguroso y exige responsabilidades; vayamos al presente.

Este verano no se ha reducido el virus ni los contagios. Es verdad que las cifras de ahora no admiten comparación, porque es empeñaron en no hacer *test*, pero, bueno, ¿qué van a hacer a partir de ahora?

Mire, hay muchas posibilidades: acudir a las camas UCI de la sanidad privada; amortizar, de verdad, los hospitales de campaña; dar solución a la atención primaria, que lleva cien días de huelga y les necesitamos como agua de mayo; abrir todos los centros de salud por las tardes; establecer circuitos limpios, habilitar salas polivalentes para pruebas COVID, rastreo y diagnóstico; confinar a los enfermos y a los que se encuentran en riesgo de mayor vulnerabilidad, pero no imponernos a todos un toque de queda y reuniones familiares de seis, cuando los colegios están abiertos.

Mire, la sanidad está a punto de estallar, desbordados, sin personal –y menos que tendremos con sus políticas lingüísticas–, revierten hospitales que funcionan perfectamente, se atiende a pacientes por teléfono.

Mire, un familiar de 90 años fue atendida por teléfono ante un vómito incesante y le recetaron Primperan. Luego, resulta que tenía una obstrucción intestinal del tamaño de una pelota de golf y le quedaban horas de vida. Otra, diagnosticada de cáncer, lleva 10 meses esperando la operación. Personas reales que no son atendidas y esa su responsabilidad, señor Puig. Y ¿qué pasará con la que nos viene en la segunda ola?

Y, luego, la primera en la frente. La señora Barceló ha dicho sobre el toque de queda: «No nos podemos entretener en el instrumento jurídico». ¿Cómo? ¿En una democracia? Mire, esto merece un calificativo que ni me atrevo a dar, pero es que, además, es jurista. Y van llegando las condenas, al final se podrá hacer usted un mural con las del señor Marzá y la señora Barceló. «La *conselleria* de sanidad ha generado un grave riesgo para la seguridad y salud de los facultativos sanitarios por incumplir la normativa de prevención de riesgos laborales.» Sentencia del Juzgado de lo social 5 de Alicante. Dímtala, por favor, dímtala, de una vez. (*Aplaudiments*) Porque no se trata de o legislar o salvar vidas, se trata de hacer las cosas bien, cumplir la ley y salvar vidas al mismo tiempo.

Y ahora el toque de queda. Es una medida tan extrema que el señor Sánchez, dos días después de decretarlo, se pone de lado o de espaldas y les pasa a ustedes la pelota, ¿con qué marco legal? Verá, señor Puig, en una democracia si nos olvidamos de la cobertura jurídica, estamos perdidos.

Y con la limitación de circulación o permanencia de personas o vehículos en horas y lugares determinados, ¿qué va a hacer usted con las personas que viven en la calle? ¿Dejarles? ¿Seguir actuando contra la ley y algunos meterlos como okupas? ¿O acogerles, darles una solución? Y la señora Oltra dice: Si calculamos lo que vale un ingreso hospitalario de una persona un mes con 15 días de UCI, ¿cuánta economía se puede salvar con lo que te ahorras? Absoluta demagogia con

la salud y con la vida. Porque ¿cuándo van a hacer los cálculos? ¿Cómo van a computar que se ha evitado una cama UCI y eso lo van a revertir en las familias, autónomos y empresas? Porque en la ruina ya están, ahora, y un gobierno debe dar soluciones sacándolo de dónde sea, ahora, y, además, hay muchas líneas presupuestarias y muchas secciones que no son necesarias, ahora. (*Aplaudiments*)

Mire, señor *president*, el mejor gasto social es salvar a las personas, su vida, su salud y su dignidad, que puedan comer y que puedan vivir, todo lo demás sobra. Ya se lo he dicho y usted lo sabe, la gente está llorando porque no tiene qué comer. Los comedores solidarios, como Cáritas, están llenándose de forma exponencial de familias enteras. No cometa, señor Puig, el error, que un día le perseguirá, de presentar unos presupuestos que suben impuestos a la clase media y trabajadora.

Y sea más contundente defendiendo a los valencianos. ¿Por qué no adopta, por ejemplo, una medida que el gobierno no ha querido tomar? ¿No quieren bajar el IVA de las mascarillas? Pues usted, señor Puig, regáelas a las familias. (*Aplaudiments*) Usted es el presidente de una tierra, la valenciana, la nuestra, y es imprescindible que, en esta situación en la que las familias no pueden comer, se deje de fiscalidades verdes y se empeñe primero en la lucha contra el virus y, al mismo tiempo, dedique todo sus esfuerzos en sacar adelante nuestra economía, a nuestra gente.

Si quiere reducir el CO₂, cuente con el sector primario que, seguro, le dirán cómo hacerlo, pero no invente mecanismos a futuro caros y que no dan resultado. Pero, primero la economía de nuestras familias.

No queda tiempo, señor Puig. Cese a la señora Barceló. Y, ya que desayuna con la Fratelli Tutti, piense en lo que decía también Francisco de Asís: «Empieza haciendo lo necesario, continúa haciendo lo posible y acabarás haciendo lo imposible.» Espero, señor Puig, que lea usted a los dos Franciscos.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta, amb integritat, amb la seua forma completa, li done la paraula al president del Consell per a què responga al senyor José María Llanos.

Quan vosté vullga, president.

El señor president del Consell:

Gràcies, president.

Muchas gracias, señor Llanos.

Respecto a algunas de las cuestiones que usted ha planteado. La primera buena noticia es que hay un acercamiento de posiciones con los MIR, hay un principio de acuerdo, y

espero que se concrete en estos días. (*Veus*) Sí, pero porque defendemos el interés general (*aplaudiments*) y lo más fácil es no entenderlo.

Mire, y respecto a la reflexión que ha hecho usted sobre el estado de derecho. Obviamente, claro que sí, claro que estado de derecho, por eso la resolución que hemos presentado desde la *conselleria* de sanidad ha sido absolutamente ratificada por el Tribunal Superior de Justicia. Estado de derecho, estado de derecho. (*Aplaudiments*)

Hoy, al parecer, el Congreso de los Diputados va a tomar la decisión del estado de alarma, que es una vía constitucional y que está perfectamente insertada en el estado de derecho. En esa cuestión sí que, a mí, la actitud que tiene Vox me hace pensar en aquel va por la autopista contra dirección y dice: Mira, se han vuelto todos locos. Bueno, pues no sé, (*aplaudiments*) ustedes se van a quedar solos en el Congreso de los Diputados hoy. Por tanto, no sé quién va por el carril diferente. ¿No puede pensar por un momento que, a lo mejor, no son todos los demás?

Mire, esta es una cuestión absolutamente delicada, urgente, es una situación que todos vivimos con tristeza, porque, efectivamente, lo peor es que continúan muriendo personas. Y tenemos que hacer todo lo posible para no incrementar la ansiedad, sobre todo, con afirmaciones que no tienen nada que ver con la realidad, con un discurso absolutamente disparatado que en unos momentos está haciendo manifestaciones con bocinas pidiendo que no haya ningún tipo de restricción y al día siguiente se dice que necesitamos más restricciones.

Entonces, esto, lo único que genera es una absoluta falta de credibilidad del conjunto de la política. Por eso es más importante que nunca el que haya acuerdos y que esta situación de negacionismo, que ustedes a veces practican de la pandemia, pues, ya espero que la abandonen para siempre.

Hay dos modelos fundamentales en la gestión de la pandemia en España. Ha habido un modelo, que es la vía valenciana, que es una vía de acuerdo y de intentar doblegar al virus teniendo en cuenta la ciencia. Y hay otra vía, que es la vía de la confrontación y de la utilización política de la pandemia. Y, desde luego, nosotros nunca vamos a estar en ese espacio de confrontación.

Creo que ustedes se han visto bastante reflejados en lo que ha pasado esta semana pasada con sus diputados y creo que deberían también hacer un análisis. Porque creo que todos, al final, cometemos errores y todos tenemos también, pues, nuestra responsabilidad en cómo van las cosas, se esté en el gobierno o en la oposición. El gobierno mucho más, por supuesto, mucha más responsabilidad.

Lo que necesitan los ciudadanos son rastreadores de virus y no rastreadores de votos. Y lo que necesitan los ciudadanos es intentar buscar las mejores soluciones para las familias – que es lo que usted planteaba, efectivamente– pero soluciones que sean razonables como las que se están adoptando en gran parte de Europa en estos momentos.

Lo que se ha hecho, con el esfuerzo de toda la sociedad valenciana, ha sido precisamente salvar a 50.000

valencianos. Ahora, en este momento, lo que se trata sobre todo es de persistir, insistir, en aquello que es fundamental, la responsabilidad individual y en cuanto a los cuatro elementos fundamentales, que ustedes ya saben, que son: el uso de mascarillas, la distancia personal, la ventilación y la limpieza, este es un elemento de higiene, es fundamental.

Y, al mismo tiempo, intentar que aquello que son las normas, pues, se cumplan por parte de todos, eso la obligación de todos, Creo que los valencianos han demostrado una madurez enorme, han sido la comunidad autónoma que ha tenido mayor seguimiento del confinamiento, el 92 %. Lo que pensamos es que, si continuamos persistiendo, conseguiremos doblar definitivamente esta pandemia y garantizaremos la seguridad y la vida de las valencianas y valencianos, que es lo que nos debe unir.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb les preguntes, que formula ara, en este cas, la il·lustre diputada Llanos Massó.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señor presidente.

En la Resolución de Presidencia 4/X, sobre el sistema de votación telemática podemos leer: «Cuando un diputado o diputada haya sido diagnosticado como positivo por coronavirus; o cuando sin haber sido diagnosticado esté en situación de aislamiento por tener síntomas compatibles con esta enfermedad; o por haber estado en contacto estrecho con personas que hayan sido diagnosticadas; o cuando tenga a su cargo familiares de primer grado que hayan sido diagnosticados o se encuentren en situación de aislamiento; o cuando se considere paciente de riesgo; o cuando, sin encontrarse en ninguna de las circunstancias anteriores, la situación sanitaria desaconseje su desplazamiento a la sede de las Cortes Valencianas; el diputado que se encuentre en alguna de estas situaciones podrá solicitar el voto telemático a la Mesa de las Cortes. Y la Mesa de las Cortes, antes del inicio de la sesión, determinará el listado de los diputados que se acogen a este voto telemático.»

Ahora, la presidencia de esta cámara ha modificado dicha resolución y cualquier diputado puede votar telemáticamente sin ninguna justificación. No queremos pensar que la solicitud del voto telemático, que computa como asistencia, signifique que también los diputados pueden estar en casa viendo Netflix, apretar un botón y cobrar los gastos de desplazamiento.

Pero, volvamos al pleno anterior. ¿A cuál de los supuestos de la Resolución 4/X se acogieron usted y su *conseller* de educación para emitir el voto telemático? ¿Hemos de pensar

que ustedes han puesto en peligro la salud de los diputados y el personal de la casa al haber estado unas horas antes en la cámara? O, en caso contrario, ¿hemos de concluir que ustedes emitieron el voto telemático de forma irregular? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell. Senyora Oltra, quan vosté vullga.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, vostés parlen molt d'estat de dret, senyories de Vox, però no acaben d'entendre allò de la separació de poders, açò és una cosa que se'ls seguix escapant. Mire, vosté té mecanismes en les Corts Valencianes –si ja s'ha llegit el reglament, com supose que haurà fet– per a inquirir a la Mesa, a la Comissió de Govern Interior, en la Junta de Síndics, sobre qualsevol qüestió que a vosté l'angoixe o la pertorbe del que és el govern d'esta cambra. Però això no és una cosa en la qual entrarà este govern.

I tampoc entrarem, òbviament, en les qüestions familiars, socials o íntimes que no formen part de la funció constitucional de control de govern, senyora diputada. Convindria que este a, e, i, o, u, del dret polític i constitucional i parlamentari vostés el tingueren clar. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Sí. *(Veus)* Senyories, escoltarem ara la pregunta que fa el senyor David García.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias, presidente.

Señor Puig, le pongo en antecedentes. Ayer, en esta cámara, uno de los diputados que sustenta su gobierno y a usted realizó unas acusaciones hacia nuestras fuerzas y cuerpos de seguridad del estado, tanto verbalmente como por escrito. Vertía la acusación de la presencia de elementos de ideología nazi y fascista organizada dentro de los cuerpos y fuerzas de seguridad del estado y exigía su desarticulación.

Y lanzaba la acusación de que había connivencia por parte de los cuerpos y fuerzas de seguridad del estado con grupos

de estas ideologías, cuestionando gravemente su profesionalidad e imparcialidad. Y en su intervención aseguró que los ciudadanos tenían miedo de la policía. Y no es la primera vez que Compromís ataca a la policía nacional y a la Guardia Civil con una estrategia muy definida.

Por eso, le pregunto, ¿va usted a reprobar a dicho diputado o a dicho grupo? ¿O está de acuerdo con las acusaciones y los ataques vertidos ayer? Por cierto, señor Puig, usted acaba de decir ahora que los ciudadanos necesitan rastreadores de virus y no rastreadores de votos. Lo dice usted, precisamente usted, que tiene 18 asesores solamente para su imagen.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)* *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria. *(Veus)*

Senyories, demane silenci per a què pugam escoltar bé les preguntes i les respostes.

Té la paraula la vicepresidenta del Consell.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyoria, el felicite. Eixa mascareta que porta no ha de deixar entrar cap virus ni deixar ixir cap tampoc, perquè, sincerament, no se li entén una sola paraula. *(Rialles i aplaudiments)*

Aleshores, amb molt mal de cor, amb molt de mal de cor, li he de dir que no hem sentit ni una sola paraula i, per tant, no podem contestar una pregunta a les paraules de la qual no les hem sentit. *(Aplaudiments)* *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, jo crec que hem acabat... *(Veus)* *(Se sent una veu que diu: «Per què du dos mascaretes?»)* Tots els grups parlamentaris poden fer les preguntes que consideren oportunes i les respostes també són lliures. *(Veus)*

(Se sent una veu que diu: «Ja li ha contestat») Senyoria, ha contestat perfectament. *(Veus)*

Senyoria. Anem a continuar la sessió de control. *(Veus)* Jo li recorde que la recomanació que ens fa el Comitè de Seguretat i Salut d'esta casa, que ha sigut entregat a tots els diputats indica la conveniència i la recomanació d'usar la mascareta quirúrgica. Per tant, vosté ha formulat la seua pregunta, ha rebut la resposta. *(Aplaudiments)*

Anem a continuar amb la sessió de control. (*Remors*)
Senyories. Vosté ha tingut el seu minut, ha utilitzat el seu minut i ha rebut la resposta que ha rebut. Ja està. Anem a continuar amb la sessió de control, ara en la pregunta... Senyor... Senyor... Senyor José María Llanos.

El senyor Llanos Pitarch:

Gracias, señor presidente.

Señor presidente, una cosa es que interlocutor...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Per a què demana vosté la paraula?

El senyor Llanos Pitarch:

...el interrogado no quiera responder, y otra cosa es que no se haya podido entender la pregunta. Tiene derecho a que la pregunta se entienda, si no se le tendría que haber avisado desde el segundo uno.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Tindrem en compte, però la pregunta s'ha formulat i la resposta s'ha formulat, i per tant (*inintel·ligible*) ... (*Aplaudiments*)

Senyories, anem a passar a continuar la sessió de control, ara en la pregunta que formula... Senyories, jo crec que el tema està suficientment clar. Senyories, crec que he parlat clar. Crec que a mi se m'entén, i se m'entén que anem a continuar en la sessió de control.

Senyoria Naiara Davó, té vosté la paraula. Senyor David García, crec que està clar. (*Remors*) Senyoria, se li ha contestat. Si la resposta no li ha agradat, no es cosa meua. Però hi ha hagut pregunta i ha hagut resposta. (*Protestes i aplaudiments*)

Senyoria, per favor. Senyories. Senyor...

El senyor Llanos Pitarch:

Señor presidente, lo que ha quedado claro es que la señora vicepresidenta no ha querido defender a la policía nacional y a todos los cuerpos y fuerzas de seguridad del estado. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor...

Escoltarem la pregunta que formula la il·lustre diputada i síndica del Grup Parlamentari Unides-Podem. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Estem a les portes dels sisens pressupostos Botànics i que segurament seran els més importants, perquè arriben en un moment molt complicat, ja ho sabem, un moment on molta gent ho està passant malament, i la incertesa provocada per la pandèmia està generant inseguretats en la ciutadania.

Hi ha una poca gent que té les seues fortunes per sobreviure a la pandèmia. Però la gent comuna tenim els pressupostos públics. A Espanya, el govern de coalició ha complert: més impostos als rics, amb les pujades de l'IRPF per a les rendes de 200.000 i 300.000 euros, i l'augment de l'impost de societats i de patrimoni, més facilitats i l'augment per l'ingrés vital mínim i el compromís per regular els lloguers en tres mesos.

És un punt d'inici per a canviar el nostre model a nivell general, que fa cinc anys ja vam inaugurar en esta terra. La diferència del 2008 a ara és evident. Llavors, tiràvem la gent de les cases, es facilitaven els acomiadaments, es baixaven els sous i es feien retallades.

Ara, s'augmenten les inversions, d'acord al pes poblacional, s'enfortix el compromís pels serveis públics i es camina cap a un model on la vivenda és un dret i no un negoci en mans d'uns pocs.

Com deia, fa cinc anys ja vam emprendre eixe camí en esta terra, vam ser pioners, i ara hem de continuar amb la complexitat del govern central, per poder anar més enllà. Perquè, per molt que no vullguen alguns partits, president, aquest govern Botànic ha demostrat eficiència i sensibilitat durant aquesta pandèmia.

I altres, que sembla que sí que comencen a admetre-ho, encara que siga amb la boca xicoteta i amb gestos constants, aproven aquest govern. I ho fan segurament per blanquejar la nefasta gestió que han fet en les seues autonomies allà on governen i amagar les seues vergonyes.

Però el que tenim clar és que ací tenim un poble, el poble valencià, que ha demostrat ser responsable i que aquest

govern ha estat al seu costat. I que ara els pressupostos han de ser els més expansius que hem tingut mai i hem d'enfortir els nostres serveis públics.

I, al final, hem d'enfortir els serveis públics, perquè sabem que són la garantia de protecció i d'oportunitats de les valencianes i els valencians. I també sabem que el seu enfortiment va més enllà de la voluntat política. La voluntat política és el primer pas, però després necessitem els ingressos.

L'acord de pressupostos estatal permet augmentar un punt l'impost de patrimoni i ho hem de fer valer. Ho hem de fer valer perquè no podem permetre que les grans fortunes no es responsabilitzen del seu país, i els esforços han de ser col·lectius i el treball ha de ser conjunt.

De la mateixa forma, regular per a evitar el *dumping* fiscal també serà important i necessari per a la nostra terra. Ja ho vam dir ací, en seu parlamentària, un dels grans reptes que tenim a la nostra terra és continuar lluitant contra les desigualtats i contra el centralisme, i les conseqüències roïnes que comporten per a la nostra terra.

Ja existix una majoria sòlida i una via sòlida que el Botànic va inaugurar, perseguint transformar la nostra terra i per protegir les majories. I sabem també que majories més àmplies permetran que les conquestes i els drets s'assenten i perduren més temps. Majories més àmplies que transiten pels fulls de ruta botànics.

Perquè sabem que la societat valenciana ho té clar. Ho té clar i sap que aquest govern no va a donar mai cap pas enrere, que ja hem incorporat centenars de vivendes al parc públic. Continuarem incorporant i no deixarem en cap moment que tornen a ser privatitzades.

Que allà on hem recuperat per a la gestió pública els hospitals públics per protegir la gent, en comptes dels beneficis de les grans empreses, continuaran sent públics i de qualitat.

Que allà on hem legislat per lluitar contra la violència masclista, no farem cap pas enrere i que el canvi cap a la justícia fiscal va a mantindre's.

Per això, ara tenim un dels reptes més importants i més grans al qual es va a enfrontar aquest govern i aquest parlament. Estem enmig d'una pandèmia i enmig també d'una polarització política que vol sembrar odi i dividir el nostre poble.

I per fer front a aquests reptes, hem de recordar que del que disposem la gent comuna són dels pressupostos públics.

Per això, hui li volíem preguntar, president, nosaltres ho tenim clar, i pensem que vostés també, si aquest govern pensa que aquests pressupostos han de ser expansius i han d'enfortir els serveis públics com a garantia de protecció i oportunitat per a les valencianes i els valencians.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el president del Consell a la pregunta formulada. Ara li done ja la paraula perquè pugua contestar, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Davó.

Efectivament, els pressupostos són l'eina més important que té un govern a l'hora de portar endavant el seu projecte, que ha de ser més que mai un projecte de país per a totes i per a tots.

I, en eixe sentit és en el que hem estat treballant des de l'inici de la pandèmia, en els recursos que teníem, per la sanitat, l'educació, la protecció social, i fent front a esta situació tan extraordinàriament complexa que hem viscut.

Ara tenim una doble aliança, dos pressupostos que són positius. El pressupost de l'estat, que esperem que siga aprovat pel Congrés i que no passe el que va passar en l'anterior ocasió i que finalment tinguem eixa capacitat de posar tots els recursos públics, també despeses municipals, en eixa gran causa comuna que és la superació de la pandèmia i la reactivació econòmica.

Estos pressupostos, per això sí que són més rellevants que mai. Per descomptat, seran els més grans de la història de la Generalitat, però a més tenen eixe concepte de nou inici, perquè estem en una situació en la qual efectivament ens trobem en un moment disruptiu molt important.

Eixos 25.000 milions han d'estar sobretot al servei del que és l'ocupació, el que és el benestar, que ningú se quede enrere. Això és el que volem. Com vosté ha dit, ara també en eixe pressupost del govern de l'estat hem de intentar sumar sinèrgies per ser més eficaços.

Però pel que fa als nostres pressupostos, ja li puc dir que hi ha algunes polítiques essencials que van a vore's molt recolzades. Per exemple, tot el que té a vore en el servei d'ocupació, en Labora, que tindrà un pressupost que pujarà un 21 %, superant 400 milions d'euros, perquè és fonamental l'ocupació.

També, respecte al que és l'ocupació dels joves, se desplegarà una estratègia de millora de l'ocupabilitat dels joves, en 63,1 milions d'euros. I eixa estratègia permetrà la contractació de milers de joves, tant a empreses privades com a les administracions públiques.

També, la conselleria de vivenda, que és fonamental per consolidar eixe dret constitucional a la vivenda, augmentarà la seua dotació fins als 200 milions, que se destinaran a ampliar el parc públic de vivenda i incrementar les ajudes de lloguer especialment als joves.

I tot això, sense tindre en compte els recursos que volem i pretenem obtindre dels fons europeus per a esta qüestió.

Senyora Davó, un altre dels reptes és sense dubte la sostenibilitat i el foment del transport públic que està patint molt

en estos moments per la situació que la pandèmia ens porta. Però creiem profundament en el transport públic.

Hem de dotar-lo també de la màxima seguretat perquè els ciutadans puguen transitar sense problemes, però és evident que cal continuar insistint en el transport públic.

En eixe sentit, vull anunciar-los també que la línia 9, que unix Benidorm a Dénia tindrà un pressupost de 16,7 milions. O la línia 10, del carrer Alacant-Natzaret de València, 26,3 milions.

També se posarà en marxa la construcció de línies que connectaran la xarxa Metrovalència amb La Fe i el Tram d'Alacant en l'Hospital General.

I una altra qüestió que és molt important en estos pressupostos ha de ser l'aposta decidida per la investigació. Sabem que la ciència és fonamental ara, en estos moments, per resoldre la qüestió que estem vivint, però durant massa anys no ha tingut la ciència totes les dotacions necessàries.

Per això, és fonamental que se faça el màxim esforç possible, dotant les partides de ciència. I en eixe sentit, se posaran en marxa l'any que ve l'escola de postgrau d'intel·ligència artificial i el programa GenT augmentarà la seua dotació fins als 12 milions d'euros, de 3 a 12 milions d'euros.

També, en eixe sentit, el que anem és a treballar conjuntament en empresaris, en sindicats, en totes les organitzacions socials del tercer sector per anar enfortint la societat civil valenciana i treballar de la manera més conjunta possible.

És ben cert que ara necessitem un esforç públic molt gran, perquè és quan més se necessita en un moment del cicle baix, és el gran moment que necessitem que haja el màxim impuls.

Confiem en els fons europeus, que són fonamentals, però també confiem en els nostres propis fons, que els tenim i que els anem a utilitzar de la manera més eficient possible i sempre al costat de les persones que més ho necessiten.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, anem a passar a votacions.

Declaració institucional d'adhesió a la commemoració del Dia de la Dislèxia.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Abans de passar a la votació, anem a llegir la declaració institucional, amb el suport de tots... El senyor Carlos Laguna indica que la pantalla no... Ara, els serveis tècnics que estan

seguint la transmissió estaran... No dubte vosté que els comunicarem perquè abans de passar a votació, anem a llegir la declaració institucional a la qual han donat suport tots els grups parlamentaris.

«Declaració institució d'adhesió a la commemoració del Dia de la Dislèxia.

»La dislexia es un trastorno invisible que afecta al 10 % de la población mundial. Es una combinación de habilidades y dificultades que afecta al proceso de aprendizaje de la lectura, la ortografía o la escritura, y que puede ir acompañada de otras dificultades en el área de la velocidad de procesamiento, memoria a corto plazo, organización, secuenciación, lenguaje hablado o habilidades motrices.

»Una detección de actuación precoz es imprescindible para evitar el fracaso escolar, que puede conllevar la dislexia y la frustración que genera en estos estudiantes.

»La Federación Española de Dislexia está realizando este año una campaña bajo el lema «Unidos por la dislexia», para la visibilización de este trastorno neurobiológico en el que se solicite iluminar los edificios públicos del color azul turquesa.

»Además, están trabajando para que el 8 de octubre sea reconocido como el Día Mundial de la Dislexia ante las Naciones Unidas, iniciativa que ya cuenta con el apoyo de la Organización de Estados Iberoamericanos.

»Por todo lo anteriormente expuesto, las Corts Valencianes declara: primero, la adhesión a la conmemoración del Día de la Dislexia el 8 de octubre de cada año, iluminando la fachada del Palau de les Corts Valencianes de azul turquesa; segundo, el apoyo a la iniciativa que el 8 de octubre sea declarado como el Día Mundial de la Dislexia. Palau dels Borja, octubre de 2020.» *(Aplaudiments)*

Senyories, anem a passar a votacions.

Senyor José María Llanos, ¿per a què demana vosté la paraula?

El senyor Llanos Pitarch:

Señor presidente, llevamos poco tiempo aquí, pero el uso unánime es que las declaraciones, que nos congratulamos haber llegado a un acuerdo todos, aparecen firmadas por todos los grupos para la declaración institucional. No se nos ha hecho llegar; me gustaría que nos hiciera llegar para poderla suscribir.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Llanos.

Jo li recorde que la Junta de Síndics va tindre coneixement d'esta declaració institucional i per assentiment de tots els grups parlamentaris es va aprovar.